

'తన కడుపు పండి, తనకూ ఓ బుతులకు ఉంటే ఎంత ఆనందం! వెన్నెల బయళ్ళిలో బువ్వ తనిపించడం యెంత అదృష్టం?'

ఎప్పటికీ ఆ భాగ్యం!

శ్రీ రవి
కోరిక

• రచన : శ్రీ నాగగోపాలరావు

శ్రీ తలైని కాపురం. ఆడబడుచు ఒకతె. తోడి కోడల్లు ఇద్దరు. పెద్దకోడలికి పసినిమ్మల వంటి నిసువులు ముగ్గురు. ఆమె కోమలముఖం లో కోమలహాసం, ఫాలతలంలో ప్రకాంతిరేఖా, పసిడిఒడలిలో మినమినలూ ఛాసిస్తవి. మల్లె పువ్వులాంటి తెల్లచీరలు ధరిస్తుంది. అవే ఆమెకు అందం తెస్తవి. పెనిమిటికీ పెద్దకూ తల్లో నాలుకలా వర్తిస్తుంది. గరువం యెరుగని గరిత. తానై సంసారం చక్కదిద్దుకునే నేర్పు అనందానుభూతి చేకూరింది. అది ఆమె అదృష్టం:

కా నా యింటి చిన్నికోడలు. తనభర్తా మంచి వాడే. తనకూ అతనికి అన్యోన్యసురాగం లేక పోలేదు. కాని.... ఏదో లోటు మాటికీ కనిపించేది.

అతనికి సంగీతమన్నా చిత్రలేఖనమన్నా అమితప్రీతి. ఇంటివద్ద ఉన్నంతసేపూ అతగాడు బొమ్మలుగీస్తోనో, బుల్ బుల్ వాయింపుకుంటానో కూచుంటాడు. తానూ ప్రక్కను చేరి ఆలోకిస్తూ ఆలకిస్తూ వుంటుంది.

ఆ పనిముగిసిందే అతను కనరత్తుచేసి, కాచినసీతల పోసుకొని, కంకరగుట్టకు సర్కీటు పోతాడు. అదీ అతని దినచర్య: ఆక్కడ సుండి తనకేమీ తోచదు.

నొక్కులుదీరిన జాట్టూ, అంతకోలా, గుండ్రం కాని ముఖమూ. చక్కనికన్నులు. ముక్కున బేసరి, చెవులకు కమ్మలు, చేతులకు గాజులు. కాళ్ళకు పట్టలు, చామనిఛాయ మేను. కొంచెం స్కూల్ మైనా, తగినపొడవు ఉండడం మూలాన ఆలా అనిపించదు. ఇదీ స్వరూపం తనది.

తలదువ్వుకొని, చేమంతిచెందు చుట్టి నీలి పూవంచు కనకాంబరంచీర కట్టుకొని నీలం—

అరుణం లతలద్దిన వాయిలు జాతెట్టు తొడిగి, అద్దం తిరిగినన్ని మూలలా ఆందాలు చూచుకొని, తిలకం దిద్దేసరికి, ఛారెడు ప్రొద్దెక్కుతుంది.

కాపీతాగి, కాస్తచెరిగిన అందం సరిచేసి, ఉత్తరపువేళ్ళి కిటికీలోచించి తొంగిచూస్తుంది. ఉదయసాయంత్రాల్లో తోడికోడలి విద్దలకు క్రాపు దిద్ది, రిబ్బనుకట్టి పొడరు అద్ది, బొట్టుబెట్టి, ఒక్కసారి నొక్కిముద్దాడి. చంకకెత్తి, వెండి గిన్నెలో బువ్వ తనిపిస్తుంది. ఏవో ఊహలతో పొంగిపోయే ఎదురొమ్ము కడుకుంటుంది. నవ్విస్తుంది. ఏడిపిస్తుంది. ఇంకేమేమో చేస్తుంది. ఆకాపూరితమైన ఆలోకనలతో ఆకాశాలు తిలకిస్తుంది. ఉన్నురని ఒకనిట్టూర్పు విడుస్తుంది పాపం:

ఆ యింటికి యెదురుమేడలో అనందరావు నివాసం. సరసుడూ, సంపన్నుడూ. సాహసం లేదు. పరకీయసాంగత్యం పాపహేతువని అతని తలపేమో! తానెంత శ్రమపడినా అతనిప్రకృతి అవగతం కాలేదు, పోనీ తన ఊహలు అతనందుకోలేకపోయాడా అంటే.... అదీ నమ్మలేక పోయింది. ఇంతకూ ఎంతకూ ముడివిరి పోలేదు.... ఇంగితం తెలియని భర్తతో ఎన్నాళ్ళిలాగని? సురుగులుగ్రక్కే తలవుల్లో నుంచో మేడవేపేచూసే మెలత కలతతో సానుభూతి అతనికి ఉంది. కాని అది వెలికి రానీడు.

ఇరుగుపొరుగిళ్ళల్లో, పసిపిల్లల కిచకిచలు కిలకిలలా చిందులూ, చిట్టచెప్పలూ, కిటికీలోంచి బాలక్రీడలతో పరువులెత్తే భావనాప్రవాహంలో ఆమె మునిగి మైమరుస్తుంది.

ఎదురింటిసంగతి యెందుకు తమ ఇంటిలో బుడతలనడతలు చూస్తేనే తమ యేవో తల

పుల్లొ, యేదో దూరపులోకంలోకి పోయినట్లవుతుంది :

అతగాడు గీతలుగీస్తే ఆమె కిసలయహస్తాలతో అల్లిక లల్లుతుంది. "పిన్ని!" అంటూ ఇంతలో కాముడు రాగానే కనుకొలకుల్లో కన్నీరొలుకుంది. ఆదిలో ఆనందం చరమావస్థలో సంశాపం, బాష్పకణాల్లో ప్రతిఫలిస్తుంది:

చిబుకం పుణికి, శిరస్సుదువ్వి, చేతనెత్తి పువ్వులుతురిమి, నవ్వుల్లో ఓలాడి. నకనకలాడే మనస్సు కుదుటబరచ చూస్తుంది. కాని.... సాపం! ఎంత యత్నించినా కదావటికి తీరని కోరికల్లో, తీయనిబరువుతో క్రుంగిపోతుంది: ఇంతకూ పరమేశ్వరుడికి దయలేదు !

శ్రావణమాసాల్లో చక్కనిచుక్కలు, వనన తొనలువోని వసిషావలతో వీధులవెంబడి వెళుతూ ఉంటే, చూపుమరల్చక చూస్తుంది, ఆ దృశ్యం ఒక్కనిమేషం ఒకే-ఒక్క-నిమేషం

చక్కలిగింత పెడుతుంది. ఓపికమీరి ఉప్పొంగే ఉదరవేదన్ని అదిమివడుతుంది. కాని.... కాని.... దేనికై నా పరిమితి కద్దుకా? గిరుక్కున గది లోకి పోయి చెక్కెళ్ళపై చారలువడ శోకిస్తుంది.

తనకడుపూ పండి, తనకూ ఓ బుడుతడు వుంటే, యెంత ఆనందం: చుక్కల్లో చంద్రుణ్ణి చూపించి లాలించి, వెన్నెలబయళ్ళలో వ్రుణవ తినిపించడం యెంత అదృష్టం! ఈ మాత్రం యెరుగడయ్యె తనభర్త. కనరత్తుచేసిన కాయం కమ్మనినిద్రను వరిస్తుంది కాని. రమణీరమణీయ ప్రణయపరీరంభణానందాన్ని ఆశిస్తుందా? ఎల్ల కాలం ఇంతేనా? ఎవరేనా చెప్పినా బాగుణ్ణు: తరుణం దాటేక తపస్సు సిద్ధిస్తుందా?

తల్లిగర్భం దన్యంచేసే తరుణార్చక సందర్భనం యెంత మోహనం! శిశువదనమంబనం యెంత మధురం! మృదుపేళల తదీయశరీర స్పర్శ సుఖశీతలం! తనకు ఎప్పటికి ఆ భాగ్యం!

ఆ రో గ్య జీ వ న ము
మీ అం దు బా టు లో నే వుం ది
మనం ప్రకృతికి దూరమౌతున్నాము
అటులనే ఆరోగ్యానికినీ

కాని, గృహిణి ఆరోగ్యముగ వుండనియెడల మొలము గృహమే అనారోగ్యమై అనాకరవంతమై వుంటుంది. శ్రీ ఆరోగ్యమును ఏ పరిసితు లందెను కాపాడు కొనాలి. శ్రీకి ఆరోగ్యజీవనము అందుబాటులోనే వుంది. "లోధ్ర" శ్రీలకు ఆరోగ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది. లోధ్ర సేవనము గర్భాశయ రోగములను నిర్మూలించి సౌందర్య సౌఖ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది.

సుదతుల సౌఖ్య సౌందర్య జీవనమునకు

లో ధ్ర

కేసరి కుటీరం లిమిటెడ్., మద్రాసు.
తెలుగుజిల్లాలకు, నైజాముకు ఏకైకం.
సీతారాం జనరల్ స్టోర్సు, బెజవాడ.